

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Bologna (Italien) den 14 mars 2023 –
Governo Italiano mot UX**

(Mål C-163/23, Palognali ⁽¹⁾)

(2023/C 189/28)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Bologna

Parter i det nationella målet

Klagande: Governo Italiano

Motpart: UX

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör den praxis från den högsta allmänna domstolen och den högsta förvaltningsdomstolen som återges i skälen, och särskilt Suprema Corte di Cassazione beslut nr 13973/2022 av den 3 maj 2022 – som nekar en visstidsanställd arvoderad domare, såsom den fredsdomare som det nationella målet gäller, alla rättigheter som är knutna till ställningen som anställd med anställningsvillkor som kan likställas med anställningsvillkoren för en tillsvidareanställd yrkesdomare – en klar överträdelse av unionsrätten, i och med att den förhindrar utövandet av rätten till ett effektivt rättsmedel inför en nationell oavhängig domstol, för det fall och i den mån EU-domstolen konstaterar att nämnda praxis från den högsta allmänna domstolen har åsidosatt artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ..., artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ⁽²⁾ ..., klausulerna 2 och 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 av EFS, UNICE och CEEP, vilket ingår som en bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 ⁽³⁾ ..., såsom de har tolkats i EU-domstolens dom av den 16 juli 2020, Governo della Repubblica italiana (Italienska fredsdomares ställning), [UX], C-658/18, EU:C:2020:572 ..., och dom av den 7 april 2022, [PG], C-236/20, EU:C:2022:263 ..., samt artikel 47 första och andra styckena i stadgan?
- 2) Utgör artikel 31.2 i stadgan, artikel 7 i direktiv 2003/88/EG, klausulerna 2 och 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som har införts genom direktiv 1999/70/EG, såsom de har tolkats av EU-domstolen i domen UX och domen PG, samt artikel 47 första och andra styckena i stadgan, hinder för en nationell lagstiftning såsom den som följer av artikel 29.5 i [lagstiftningsdekret] nr 116/2017, som har införts genom artikel 1.629 i lag nr 234/2021, vad gäller den del där det stadgas att den berörda fredsdomaren automatiskt enligt lag måste avstå från alla anspråk som följer av unionsrätten, och närmare bestämt i den situation som är aktuell i det nationella målet avstå från rätten till betald semester, om denne ansöker om deltagande i uttagningsförfarandet för att få fortsatt godkännande som ständig domare fram till 70 års ålder, som anställd vid Ministero della Giustizia (justitieministeriet) med samma lönevillkor som en förvaltningstjänsteman som utövar dömande verksamhet, och klarar uttagningsförfarandet?
- 3) Är det förenligt med EU-domstolens uttalanden i domen UX och domen PG att den hänskjutande domstolen – efter det att den har genomfört alla de prövningar som det enligt nämnda praxis från EU-domstolen ankommer på den nationella domstolen att göra angående frågan huruvida den berörda fredsdomarens anställningsvillkor kan likställas med anställningsvillkoren för en jämförbar tillsvidareanställd ordinarie domare vad gäller den berörda fredsdomarens rätt till skadestånd till följd av utebliven utbetalning av semesterersättning och fastställt att så är fallet – som parameter för beräkning av skadeståndsbeloppet väljer lönen för en ordinarie domare vid underrätt med yrkesgrad HH03, med hänsyn tagen till skillnaderna mellan förfarandena för rekrytering av arvoderade domare och tillsvidareanställda yrkesdomare, när det beaktas att endast de sistnämnda (ordinarie domare) har rätt till en löneutveckling och befordran till högre befattning som inte enbart baseras på tjänstetid efter lönegrader och löneklasser?

- 4) Utgör slutligen artikel 47 i stadgan och de villkor för domstolarnas oavhängighet som EU-domstolen utvecklade i punkterna 45–49 i domen UX hinder för en nationell lagstiftning såsom den som följer av artikel 21 i [lagstiftningsdekret] nr 116/2017, enligt vilken Consiglio superiore della magistratura (högsta domarrådet) efter eget skön kan besluta att avsätta den hänskjutande domaren från sitt uppdrag, utan något som helst system med stegvisa disciplinåtgärder, även när denna domare vid nationell domstol har för avsikt att tillämpa EU-domstolens praxis i det nationella målet och därigenom meddelar ett beslut som tar avstånd från dels den nationella lagstiftning som är tillämplig på den situation som är aktuell i det nationella målet, dels nämnda praxis från den högsta allmänna domstolen och den högsta förvaltningsdomstolen?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ EUT L 299, 2003, s. 9.

⁽³⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Szegedi Törvényszék (Ungern) den 16 mars 2023 –
VOLÁNBUSZ Zrt. mot Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Mål C-164/23 VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Rättegångsspråk: *ungerska*

Hänskjutande domstol

Szegedi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: VOLÁNBUSZ Zrt.

Motpart: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Tolkningsfrågor

- 1) Kan begreppet "arbetsstället där föraren normalt är stationerad" i artikel 9.3 i [förordning nr 561/2006] ⁽¹⁾ tolkas så, att det avser den konkreta plats som föraren utgår från, det vill säga persontransportföretagets anläggning eller parkeringsplats eller någon annan geografisk plats som har definierats som den plats där färdvägen börjar, från vilken föraren regelbundet utför sina uppdrag och som han eller hon återvänder till när uppdraget är utförda, under sin normala tjänsteutövning och utan att följa några särskilda anvisningar från arbetsgivaren?
- 2) För att bedöma huruvida en viss plats utgör "arbetsstället där föraren normalt är stationerad", i den mening som avses i artikel 9.3 i [förordning nr 561/2006], har det någon betydelse om platsen är utrustad med personalutrymmen (som toaletter och pauserum)?
- 3) För att bedöma huruvida vissa platser utgör arbetsställen där förarna normalt är stationerade, i den mening som avses i artikel 9.3 i [förordning nr 561/2006], har det någon betydelse att dessa konkreta utgångsplatser är belägna så att det gynnar arbetstagarna (förarna), genom att de under alla förhållanden är belägna närmare deras hem än företagets driftställen och filialer som är registrerade i bolagsregistret, vilket innebär att det går fortare för förarna att ta sig dit än om de skulle ha börjat och slutat sitt arbete vid dessa driftställen eller filialer?